

รายงานผลการไปศึกษาดูงานของโครงการ Kanazawa IT-Sakura Science Plan 2017 ระหว่างวันที่ 3 กันยายน ถึง 13 กันยายน พ.ศ.2560

สวัสดีค่ะ ดิฉันชื่อ นางสาว อินทธีรา เรืองพิมลสิริ นักศึกษาชั้นปีที่4 คณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการระหว่างประเทศ สถาบันเทคโนโลยีไทยญี่ปุ่น ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการ Kanazawa IT-Sakura Science Plan 2017 ซึ่งได้จัดขึ้นที่เมือง KANAZAWA จังหวัด ISHIKAWA ประเทศญี่ปุ่น โครงการนี้เป็นโครงการที่ให้ไปทำกิจกรรมร่วมกันทั้งหมดเป็นเวลา 9 วัน และให้ทำโปรเจค ร่วมกันทั้ง 3 สถาบัน มีนักศึกษาสถาบันของชาวเวียดนาม 5 คน นักเรียนจากไทย 5 คน และ ตัวแทนนักศึกษาชาวญี่ปุ่นอีก 5 คน รายละเอียดในการทำกิจกรรมของแต่ละวันมีดังต่อไปนี้

วันเดินทาง วันที่ 3 กันยายน 2560

การเดินทางไปญี่ปุ่นครั้งนี้เป็นการเดินทางออกต่างประเทศครั้งแรก ซึ่งเริ่มเดินทางออกจากสนามบินสุวรรณภูมิ กรุงเทพฯ วันที่ 3 กันยายน 2560 เวลาประมาณ 21:30 โดยสารการบิน Japan Airlines ในจำนวนคนทั้งหมดที่ไปมี 6 คน นักเรียน 5 คน และอาจารย์อีก 1 ท่าน ตอนขึ้นเครื่องบินได้นั่งแยกกันคนละที่ไม่ได้นั่งติดกัน ฉันรู้สึกตื่นเต้นมาก เนื่องจากไม่ได้ขึ้นเครื่องบินมานานมากตั้งแต่สมัยเด็กประมาณ 10 ขวบ ซึ่งตอนนั่งอยู่บนเครื่องบินนั้นตื่นเต้นมาก เนื่องจากสภาพอากาศไม่ค่อยดี ทำให้เครื่องบินมีการตกลงมาอากาศเล็กน้อยระหว่างทาง ทำให้การตลอดการเดินทางนั้นฉันไม่ได้นอนจนกระทั่งถึงสนามบิน HANEDA เข้าในวันที่ 4 กันยายน 2560 (วันแรก) เราทั้ง 6 คน มาถึงที่สนามบินเวลาประมาณ 7 โมงเช้าของที่นี่ ซึ่งสนามบินเพิ่งจะเปิดได้ไม่นาน ทำให้การต่อแถวตม.คนไม่เยอะมาก

หลังจากนั้นได้เดินไปรับกระเป๋าและไปเช็คอินกระเป๋าที่เคาน์เตอร์เช็คอิน และได้ขึ้นเครื่องบินต่อไปที่สนามบิน KOMATSU หลังจากนั้นก็นั่งรอเพื่อต่อเครื่อง และเมื่อเรามาถึงที่สนามบิน KOMATSU ก็มีเจ้าหน้าที่ของสถาบัน KIT และเพื่อน ๆ ชาวญี่ปุ่น มารับที่สนามบิน หลังจากนั้นก็ได้ต่อรถบัสไปยังที่พักเพื่อเก็บของและเตรียมตัวไปยังสถาบัน (ที่พักเป็นที่พักรวม แยกชายหญิง เนื่องจากพักเป็นโรงแรมแบบเรียวกัง มี 2 ห้องใหญ่ แยกชายและหญิง และในห้องใหญ่นั้นจะมีที่กั้นให้แยกอีกเป็น 2 ห้อง ซึ่งเราได้ทำการตกลงกับนักศึกษาเวียดนามว่า เราจะนอนแยกกันโดยให้ความเป็นส่วนตัวแก่เขา ส่วนคนไทยก็นอนด้วยกัน ซึ่งผู้ชายนอน 2 คน ผู้หญิงนอน 3 คน และจะมีห้องน้ำแบบอาบรวม แยกชายแยกหญิง ซึ่งเซนเซผู้ดูแลโครงการใส่ใจในเรื่องของวัฒนธรรมมาก เขาเลยบอกกับทางเจ้าของเรียวกังว่า จะมีการอาบน้ำแบบแยกเนื่องจากวัฒนธรรมของไทยและเวียดนาม ต่างกับญี่ปุ่นในการอาบน้ำรวม ทางเจ้าของเรียวกัง เขาก็อนุญาตให้ไปใช้ห้องน้ำที่ละคน โดยลืออดประตูห้องน้ำได้) หลังจากนั้นเราได้เดินไปยังสถาบัน ประมาณ 15 นาที และเมื่อไปถึงที่สถาบันมีการให้แนะนำตัวและปาร์ตี้อาหารกลางวันที่น่ารักจากนักศึกษาของ KIT ซึ่งเป็นการต้อนรับที่น่ารักมาก ๆ จากเพื่อน ๆ ชาวญี่ปุ่นและชาวเวียดนาม

หลังจากนั้นเมื่อกิจกรรมต้อนรับจบลง เซนเซก็เข้ามาแนะนำตัวเพื่อที่จะแจ้งรายละเอียดของโครงการว่าใน 9 วันนี้มีกิจกรรมอะไรบ้าง และแจกป้ายชื่อติดตัวให้ทุกคน ในป้ายชื่อนั้นจะมีรูปอาหารกลางวัน เป็นเงิน 500 เยน เพื่อใช้ซื้ออาหารกลางวันในร้านอาหารของที่สกาบันเป็นเวลา 2 วัน และหลังจากที่ประชุมเสร็จแล้ว เซนเซก็พาเดินกลับที่พัก เพื่อปล่อยพักผ่อนตามอัธยาศัยและรับประทานอาหารเย็น และบอกว่าพรุ่งนี้จะมารับ 7:30 ให้ทุกคนทานข้าวให้เรียบร้อย และเตรียมพร้อมเพื่อที่จะเดินไปยังสกาบัน

หลังจากที่ถึงที่พัก เราก็ได้แยกย้ายกันไปอาบน้ำและเตรียมตัวเพื่อไปรับประทานอาหารเย็นร่วมกับกับเพื่อนเวียดนาม อาหารนี้เป็นอาหารที่เจ้าของเรือวกังเป็นคนเตรียม ทำให้ซึ่งอร่อยและทำให้สัมผัสความเป็นญี่ปุ่นอย่างแท้จริง ทานอาหารร่วมกันทำให้รู้ถึงวิธีรับประทานอาหารก่อนรับประทานอาหารต้องพูดอย่างไรหลังรับประทานอาหารต้องพูดอย่างไร

และเมื่อทานข้าวเย็นเสร็จเราก็ได้ชวนเพื่อนเวียดนามไปเดินเล่นข้างนอกซึ่งอากาศดีมาก ทำให้อยากออกไปเดินดูบริเวณรอบ ๆ และได้เดินไปในแหล่งร้านอาหารและซูเปอร์มาเก็ต แต่บรรยากาศที่นั่นเหมือนต่างจังหวัดบ้านเรา เวลาประมาณ 2 ทุ่มก็เริ่มปิดและเจียบมาก สุดท้ายเราไปจบลงที่ ซูเปอร์มาเก็ตและซื้อขนมมากินกันในห้องพัก เหมือนเป็นปาร์ตี้เล็ก ๆ ในห้อง แต่ก่อนจะเดินมาถึงที่พัก ด้วยความที่อากาศเริ่มเย็นขึ้นและเราได้เดินหลงกันไปอยู่ 3 รอบ กว่าจะถึงที่พักทำเอาเหนื่อยมาก ๆ สำหรับวันแรกที่ญี่ปุ่น แต่ก็สนุกมาก ๆ กับเพื่อน ๆ เวียดนาม

วันที่ 2 (5 กันยายน 2560)

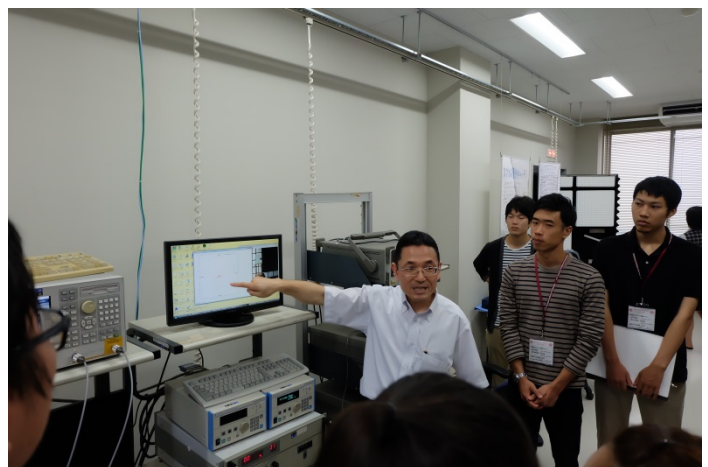
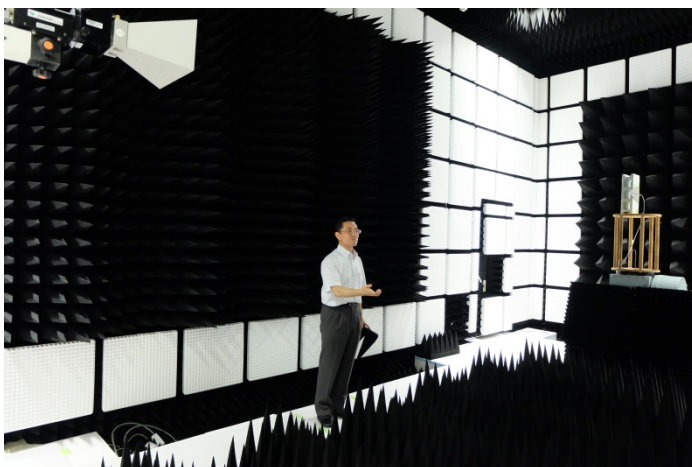
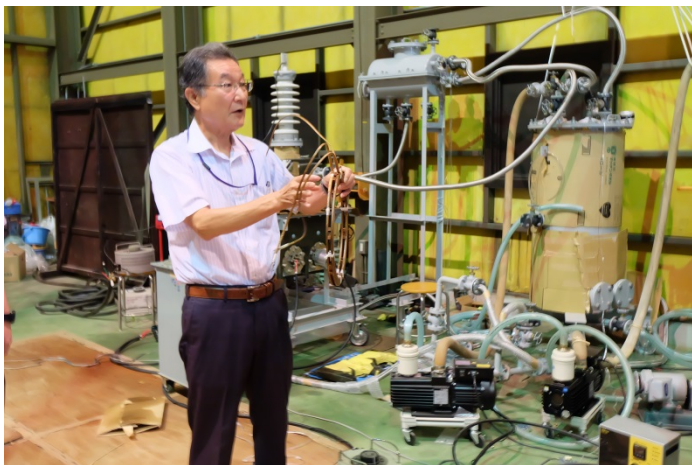
เช้าวันนี้หลังจากที่อาบน้ำแต่งตัวเสร็จก็ได้ลงไปทานอาหาร ซึ่งเจ้าของเรียวกังน่ารักมาก เตรียมอาหารไว้ให้อร่อยมาก ๆ และมีชาร้อนให้ดื่มทุก ๆ มื้อ หลังจากนั้นเซนเซก็มารับและพาเดินไปยังสถาบันซึ่งใช้เวลาเดินทางประมาณ 15 นาทีเหมือนวันแรกโดยที่วันนี้เราได้นัดกันใส่ชุดพิธีการเนื่องจากว่าจะต้องเข้าไปพบอธิการบดีของสถาบัน KIT และเมื่อไปถึงที่หอประชุมก็มีการแบ่งกลุ่มกันเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ในแต่ละกลุ่มจะคละนักศึกษาเวียดนาม 1 คน ญี่ปุ่น 1 คน และไทย 1 คน แต่กลุ่มดิฉันได้คนญี่ปุ่น 2 คนซึ่งพูดอังกฤษได้นิดเดียว แต่โชคดีที่กลุ่มฉันมีเพื่อนเวียดนามที่เขารู้พูดภาษาญี่ปุ่นได้บ้างเราก็เลยทักทายกันและแนะนำตัวให้ทุกคนภายในกลุ่มรู้จัก หลังจากนั้น เซนเซก็พาเดินไปยังห้องของอธิการบดีเพื่อไปแนะนำตัวและกล่าวทักทายและขอบคุณ ท่านอธิการบดี ใจดีมาก ๆ ท่าน เข้าใจว่าผู้ภาษาญี่ปุ่นได้ไม่มาก เท่าที่พยายามพูดภาษาอังกฤษให้เราเข้าใจ และหลังจากนั้นก็มีการถ่ายรูปรวมกัน เมื่อถ่ายรูปรวมเสร็จ เซนเซก็พาเราเดินไปชมสถานที่ต่าง ๆ ในตึกและในบริเวณมหาลัย KIT ซึ่งใหญ่และน่าสนใจมาก ๆ ไม่ว่าจะเป็นห้องสมุดที่ต้องขึ้นลิฟต์ไปชั้น 11 และห้องสมุดเขายังเป็นพื้นที่ส่วนตัว เงียบมาก เหมาะสำหรับการไปนั่งอ่านหนังสือ ส่วนสถานที่ต่อมาก็คือห้อง Entertainment Room สำหรับนักศึกษา KIT ให้ไปนั่งฟังเพลงเพื่อผ่อนคลายและที่นั่นมีแผ่นเสียงให้เลือกมากมาย เป็นห้องดนตรีแบบ Global Musician มีทั้งเพลงญี่ปุ่น สากลทั่วโลก มีทุกยุคของดนตรี มีเก้าอี้ที่นั่งเพื่อฟังเพลงและสามารถปรับเปลี่ยนระดับเสียงที่เก้าอี้ได้ หลังจากนั้นเซนเซก็พาไปเดินชมห้องเรียนและตามตึกของคณะวิศวกรรม หุ่นยนต์ ซึ่งเขากำลังประดิษฐ์หุ่นยนต์กันแต่ว่าเขาไม่อนุญาตให้ถ่ายรูปเพราะว่าเขากำลังจะเอาไปแข่งระดับเอเชีย และหลังจากนั้นก็เดินมาที่โรงอาหารเพื่อรับประทานอาหารกลางวัน ระหว่างทางเดิน ก็เห็นห้องสำหรับอ่านหนังสือของนักศึกษา เป็นห้องโถงใหญ่ ๆ เงียบมาก เปิดตลอด 24 ชม. เพื่อให้เด็กนักศึกษาสามารถมานั่งอ่าน หรือดูหนังสือได้ตลอด โดยต้องเก็บอุปกรณ์การใช้ พวกเก้าอี้และโต๊ะให้เรียบร้อยก่อนออกจากห้อง ซึ่งเป็นความคิดที่ดี เหมาะสมสำหรับจะเอามาเปิดที่สถาบันของเราที่ไทย และเราก็ได้ไปรับประทานอาหารกลางวันโดยใช้คูปองที่เซนเซแจกให้ตั้งแต่วันแรก โดยไม่ต้องเสียค่าอาหารทั้งสิ้น นอกจากว่าเราจะอยากกินมากกว่า 500 เยน ก็ต้องจ่ายเพิ่มเอาเอง โรงอาหารดีมาก เป็นโรงอาหารที่มีอาหารให้เลือกหลากหลายและไม่จำเจ คุณภาพอาหารก็ดีเช่นกัน อร่อยมากค่ะ มีน้ำดื่มให้เลือกกดฟรีตามใจชอบ น้ำเปล่าและน้ำชาให้เลือก หลังจากที่ได้รับประทานอาหารเสร็จ เซนเซก็ปล่อยให้พัก แล้วมาเจอกันที่ห้องประชุมตอนบ่ายโมง เมื่อถึงเวลาบ่ายโมง ที่ห้องประชุม ก็ได้นั่งแยกเป็นกลุ่มตามที่แบ่งกันไว้ก่อนหน้านี้ และมีกิจกรรมให้เล่นคือ กิจกรรมต่อเส้นสปาเก็ตตี้ให้ได้สูงที่สุดโดยมีอุปกรณ์ให้ใช้คือ เชือกกับสก็อตเทป ซึ่งในกลุ่มต้องช่วยกันภายในเวลาที่กำหนด แต่กลุ่มของฉันทำไม่สำเร็จเนื่องจากเส้นสปาเก็ตตี้หัก แต่ภาพรวมออกมาโอเค เพื่อน ๆ ในกลุ่มสนุกและเหมือนได้ทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อละลายพฤติกรรม และเซนเซก็ได้ให้แต่งตั้งหัวหน้ากลุ่มและชื่อกลุ่ม โดยทุกคนในกลุ่มจับโหวตให้ชื่อกลุ่ม KTV ย่อมาจาก Kanazawa Thai Vietnam และหลังจากนั้นเซนเซก็ปล่อยให้กลับบ้านและพักผ่อนตามอัธยาศัย

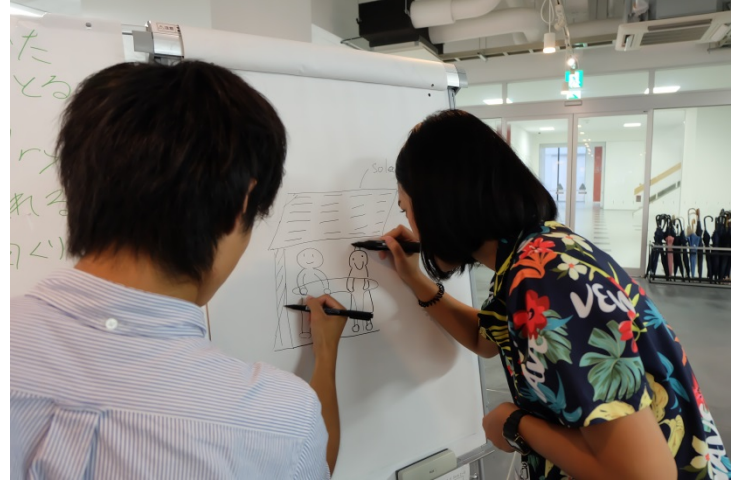
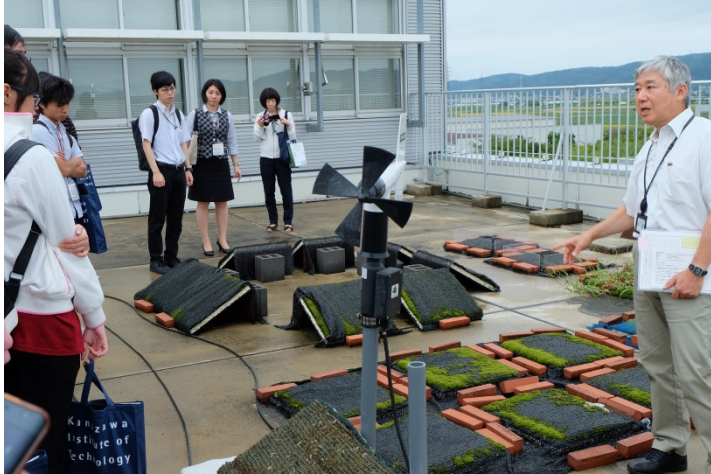

วันที่ 3 (6 กันยายน 2560)

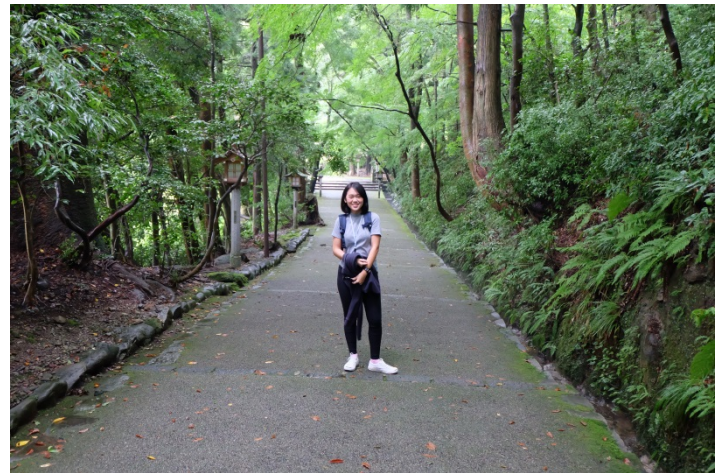
เซนเซพาไปชมห้องจำลองฟ้าผ่าของสถาบัน ซึ่งเป็นของนักศึกษาวิศวกรรมชั้นปีที่ 3-4 เป็นต้นไป และห้องต่อมาที่ไปชมคือห้องป้องกันสัญญาณวิทยุหรือจากเครื่องมือสื่อสารทุกชนิด มีอาจารย์ของสถาบันคอยให้ข้อมูลต่าง ๆ และหลังจากนั้นก็ได้นั่งรถบัสของสถาบันไปยังอีกแคมปัสหนึ่งของที่นี่ ซึ่งออกไปนอกเมือง จะมีห้องจำลองสถานการณ์ของเหตุการณ์ สึนามิและแผ่นดินไหว และห้องออกแบบฝานั่งเพื่อใช้สร้างบ้านและหลีกเลี่ยงภัยธรรมชาติต่างๆที่จะเกิดขึ้น และที่สุดท้ายคือตาดฟ้าของสถาบัน จะมีการทำโซล่าเซลล์และปลูกพืช อากาศบนตาดฟ้าเย็นมาก อากาศดีมาก หลังจากนั้นลงมาที่ห้องสถาปัตยกรรมไม้ สร้างจากไม้ เป็นห้องเก็บเสียง สวยมาก ๆ เข้าไปได้แค่ 6-7 คนเท่านั้น เมื่อเสร็จแล้วเซนเซก็พาไปยังห้องอาหารเพื่อรับประทานอาหารกลางวัน และเมื่อทานอาหารกลางวันเสร็จแล้วก็เดินทางกลับไปยังแคมปัสเดิมที่ห้องประชุม และมีการนำเอาสิ่งที่ไปเจอมาของวันนี้มาสรุปและนำเสนอเพื่อปรับใช้และเสนอเพื่อจะนำไปปรับใช้กับโปรเจคอื่นๆที่กำลังจะไปดูในวันต่อไป

วันที่ 4 (7 กันยายน 2560)

เป็นการเดินทางออกจากที่พักแรกไปยังที่พักที่ 2 ณ เมือง Shiramine Hakusan เราได้ทำการย้ายที่พักจากที่พักริเอวกังแรกมายังบนเขา ริเอวกังที่ 2 ซึ่งที่นี่เป็นโรงแรม มีบ่อออนเซนให้แช่ และสถานที่นี้เป็นหมู่บ้านและมีประวัติของหมู่บ้านต่างๆที่เราจะขึ้นไปศึกษา ซึ่งเราออกเดินทางตั้งแต่ 7:00 น. โดยขึ้นรถบัสเดินทางไป ระหว่างทางก็จอดแวะที่ศาลเจ้า HAKUSANEN และได้ไหว้และซื้อเครื่องรางจากที่นั่น หลังจากนั้นเราก็เดินทางไปยังหมู่บ้าน เพื่อไปดูและศึกษาประวัติความเป็นมาต่างๆที่นั่น ไม่ว่าจะเป็นชาวบ้านที่นี่เมื่ออดีตจนกระทั่งปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร แล้วก็มีวิถีชีวิตอย่างไร มีการแบ่งแยกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกจะไปดูแหล่งผลิตผ้าไหมญี่ปุ่น ตั้งแต่กระบวนการนำตัวหม่อนมาต้มและมาแยกใยไหมออกจากตัว เพื่อเอาไปแปรรูปและทอเพื่อที่จะออกมาเป็นผ้าไหมของญี่ปุ่น หลังจากนั้นก็สลับกันไปชมร้านทำขนม โทจิโมจิ ซึ่งเป็นขนมประจำเมืองของที่นี่ และได้ไปดูกระบวนการทำของเขา ตั้งแต่ล้างเมล็ดจนกระทั่งทำเสร็จกระบวนการ หลังจากนั้นก็นำเอามาเก็บข้อมูลใส่รายงานเพื่อนำไปใช้สรุปและนำเสนอในวันถัดไป

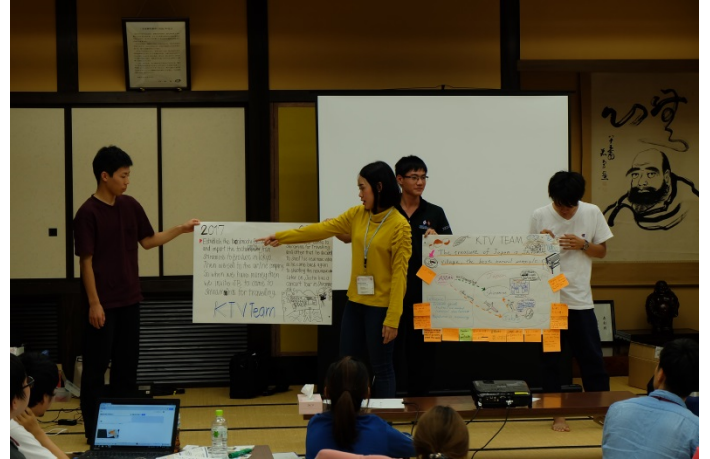

วันที่ 5 (8 กันยายน 2560)

เป็นวันที่นำเอาข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาสรุป และค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมจากที่ได้มา และเขียนลงแผ่นกระดาษเพื่อนำเสนอ

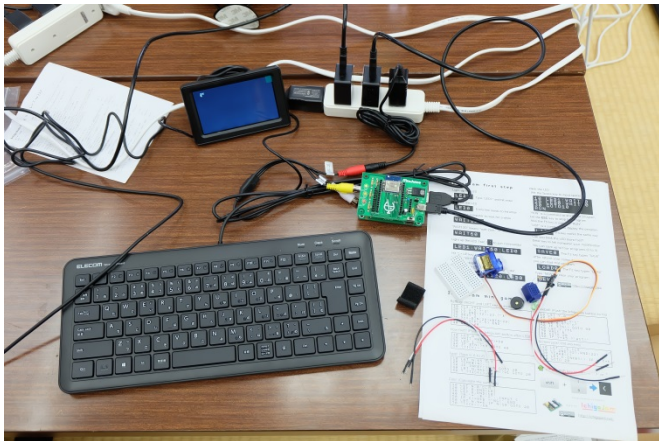

ในส่วนในตอนเย็นมีการจัดปาร์ตี้บาบีคิวด้านหน้าของที่พัก และได้มีการคุยกันกับเพื่อน ๆ และเซนเซและผู้ใหญ่ประจำหมู่บ้าน เป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่ดีมาก ๆ

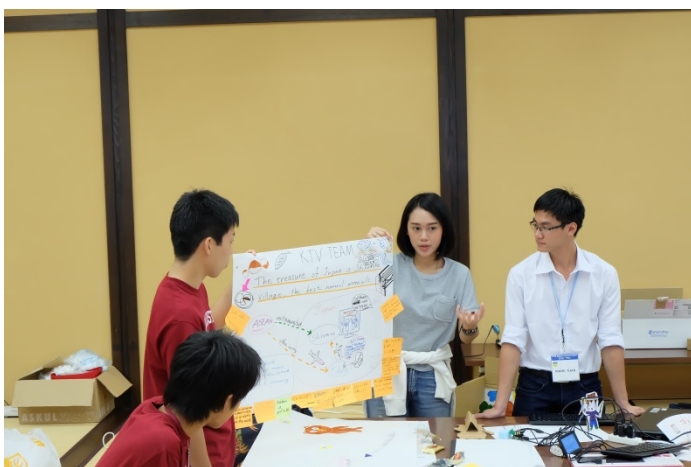
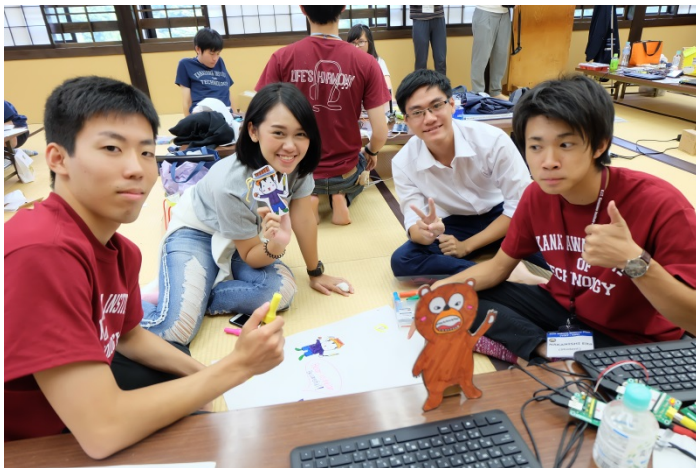
วันที่ 6 (9 กันยายน 2560)

เป็นอีกวันที่ค่อนข้างหนัก เนื่องจากวันนี้เป็นวันที่มีวิทยากรจากบริษัท ICHIGOJAM มาแนะนำในการทำไมโครคอมพิวเตอร์ และสอนวิธีการเขียนโปรแกรมจากคอมพิวเตอร์เล็ก และเชื่อมแผ่น HARDWARE สอนการพิมพ์ส่งข้อมูลให้คอมพิวเตอร์ทำงานตามที่ต้องการได้ เพื่อนำไปใช้กับโปรเจกต์ที่จะฟรีเซ็นติในวันสุดท้าย แล้วช่วงสาย เซนเซได้พาไปชมซูโม่ เป็นการแข่งขันประจำจังหวัดของญี่ปุ่น ซึ่งเพิ่งเคยเห็นเป็นครั้งแรกในชีวิต รู้สึกตื่นเต้นอย่างมาก

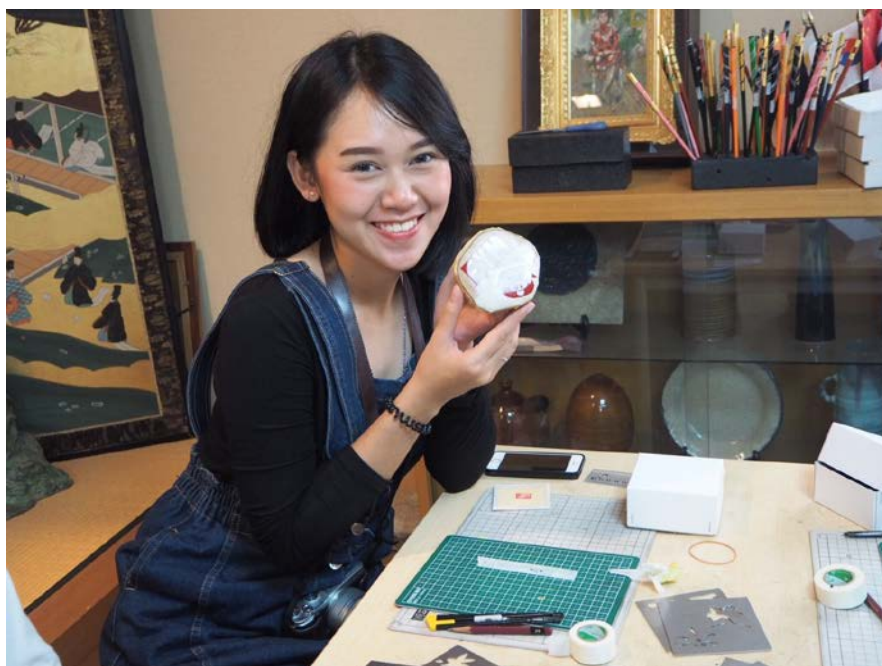
วันที่ 7 วันสุดท้ายของการทำโปรเจก (10 กันยายน 2560)

หลังจากที่ทำโปรเจกกันเสร็จแล้ว ก็ได้ทำการนำเสนอผลงานที่ทำของแต่ละกลุ่มให้ เซนเซและผู้ใหญ่ของหมู่บ้านได้ชม เพื่อได้รับการติชมและปรับปรุงให้เข้ากับการใช้งานใน สิ่งต่าง ๆ ของหมู่บ้าน และมีการแจกใบประกาศนียบัตรให้แก่ผู้ที่เข้าร่วมโครงการครั้งนี้ ทั้งหมด ทั้งเพื่อนเวียดนาม และคนไทย หลังจากนั้นก็นั่งรถกลับที่พักเก่าในตัวเมือง ดานาซาวะ และมีปาร์ตี้กับเพื่อน ๆ ญี่ปุ่นตอนหัวค่ำ

วันที่ 8 วันสุดท้ายของการอยู่ที่ KANAZAWA (11 กันยายน 2560)

ออกเดินทางจากที่พัก เพื่อเข้าไปในตัวเมืองคานาซาวะ เพื่อไปแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นแหล่งทำทองคำที่ใหญ่ที่สุดในเมืองคานาซาวะ และได้ทำกล่องแฟนท์ด้วยแผ่นเปลวทองคำ หลังจากนั้นเราก็เดินทางไปถ่ายรูปในสวนสาธารณะของเมืองคานาซาวะ และหลังจากนั้นก็ไปทานมื้อค่ำกันในตลาดของตัวเมืองคานาซาวะ ซึ่งอาหารค่ำของเรานั้นก็คือ โรลลิงซูชิ เป็นร้านซูชิสายพานชื่อดังในย่านนั้น เพื่อนชาวญี่ปุ่นเป็นคนแนะนำและหลังจากนั้นก็ได้ไปเดินเล่นที่ห้างในตัวเมืองคานาซาวะเวลาประมาณ 2 ทุ่มเกือบ 3 ทุ่ม ซึ่งต้องกลับมาให้ทันรถบัสรอบสุดท้าย หลังจากขึ้นรถบัสไปยังที่พัก เราได้แวะลงซื้อของเพื่อเข้าไปทานกันในที่พัก ก่อนจะกลับ เนื่องจากเราเหนื่อยมากทั้งวัน จึงไม่อยากออกมาซื้อของอีก และพรุ่งนี้จะต้องย้ายเข้าโตเกียว หลังจากนั้นเราก็กลับถึงที่พักอย่างปลอดภัย

วันที่ 9 วันเดินทางกลับไปโตเกียว (12 กันยายน 2560)

ออกเดินทางจากที่พักแถวกังมายังสนามบินโดมัสซีเพื่อขึ้นเครื่องต่อมาลงสนามบินฮาเนดะ เพื่อเดินทางไปยังASAOKUZA แล้วก็ TOKYO SCIENCE MUSEUM หลังจากนั้นก็ปล่อยให้เดินช้อปปิ้งฟรีสไตล์ตามแหล่งช้อปปิ้งในโตเกียว และเมื่อซื้อของเสร็จเรียบร้อยแล้วก็เดินทางมายังสนามบินฮาเนดะเพื่อทานข้าวเย็นและเตรียมตัวเดินทางกลับ ก็ได้ซื้อของที่สนามบินเป็นของฝากกลับไปยังกรุงเทพฯ

สรุปการไปโครงการนี้ ได้ว่า ดิฉันได้ความรู้เยอะมาก ไม่ว่าจะเป็นประสบการณ์ใหม่ ๆ ด้านวัฒนธรรม การปรับตัวเข้ากับเพื่อนหลายๆชาติ และอาหาร และสภาพการเป็นอยู่แบบญี่ปุ่นคือได้พักที่พักรับแบบเรียวกังจริง ๆ ตอนแรกคิดว่า การมาครั้งนี้จะไม่ค่อยได้ช่วยอะไร เพราะว่าไปคนที่หาง่ายกับญี่ปุ่นมานาน เนื่องจากเรียนสาขา IB ซึ่งเรียนญี่ปุ่นแค่ 3 ตัว ที่เหลือเรียนเป็นภาษาอังกฤษหมด แต่พอได้มาโครงการนี้ ทำให้ต้องมีการรู้พื้นปัดฝุ่นภาษาญี่ปุ่นอยู่มาตลอด ช่วงวันแรก ๆ ปรับไม่ได้รู้สึกเครียดมากที่คุยกับเพื่อนญี่ปุ่นไม่ได้เลย ได้แต่ใช้ภาษามือ และใช้การแปลในโทรศัพท์ในการสื่อสารกับเพื่อน แต่ก็มีเพื่อนเวียดนามในกลุ่มที่พูดภาษาอังกฤษด้วยกันได้ ทำให้รู้สึกดีเวลาทำงานร่วมกัน ไม่กดดันมาก พอวันหลัง ๆ เพื่อนญี่ปุ่นก็เริ่มปรับตัวเข้ากับเราได้ด้วย ก็ยิ่งทำให้รู้สึกการมาญี่ปุ่นครั้งนี้อบอุ่น การทำโปรเจกต์ไม่ยากสำหรับเราเลย ชอบคุณที่สถาบัน KIT ที่มีโครงการดี ๆ แบบนี้มาให้ และก็ต้องขอบคุณ TNI มากค่ะ ที่ให้โอกาสดี ๆ แบบนี้แก่ดิฉัน ดิฉันได้ความรู้และประสบการณ์ในการไปญี่ปุ่นครั้งแรกในครั้งนี้มาก ๆ และจะนำเก็บเอาไปใช้ในอนาคต ถ้ามีโอกาส ตั้งใจว่าถ้าทำงานแล้วจะกลับไปเมืองนี้อีกครั้ง อยากบอกรุ่นน้องและรุ่นต่อไปที่มีโอกาสไปโครงการนี้ อยากให้มาและตั้งใจทำกิจกรรม เพราะทุก ๆ กิจกรรมมีประโยชน์มากกับเราจริง ๆ ลองมองลึก ๆ ถึงวัฒนธรรมและการใช้ชีวิต เราจะได้เรียนรู้อะไรจากโครงการนี้อย่างมากค่ะ ขอบคุณมาก ๆ อีกครั้งค่ะ

นางสาว อินท์ธีรา เรืองพิมลสิริ
นักศึกษาชั้นปีที่4 คณะบริหารธุรกิจ
สาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ